

1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí
se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvou kánoích
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R:

3. Když léty unavenej do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

R:

4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj'
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.